

derne skulle være, uden at det dog tilfids be-
 høver at være dem, der ere paapegede. En
 Bestemmelse, der tages af Krigsbestyrelsen i
 Forbindelse med Indenrigsministeren, skal jo
 dog ikke staae saa fast og urokkelig, at Intet
 kan tilintetgjøre den uden en Lov. Jeg kan
 ikke finde det rigtigt, at Bestemmelsen af Gar-
 nisonsstederne foregaaer, uden at Rigsdagen
 har mindste Indflydelse derpaa, men dette fkeer
 dog, naar Noget fastsættes ved kongelig An-
 ordning; i saa Tilfælde har Rigsdagen jo ikke
 det Mindste at gjøre dermed, førend det er
 skeet, og naar det er skeet, vil man sikkerlig
 have nogen Betænkelighed ved, saafremt der
 ikke netop er truffet urimelige Foranstaltninger,
 at sætte sig i Bevægelse for at faae et Gar-
 nisonssted forandret til et andet. Det er
 dette, jeg ikke kan finde rigtigt, og jeg kan ikke
 see, at der kan foranlediges mindste Forsinkel-
 se derved, at man gaaer frem paa den Maade,
 som jeg har tilladt mig at antyde, nemlig at
 Krigsministeren paapeger de Steder, som skulle
 belægges med Garnison, og da virkelig udfører
 denne Bestemmelse; naar dette er skeet, kan
 han i næste Rigsdagssamling bringe Sagen
 for Rigsdagen til dens Stadfæstelse. Dette er
 jo den naturlige Gang, det foranlediger ingen
 Forsinkelse, og man afviger ikke i nogen Hen-
 seende fra Lovens Ord — ja, jeg veed
 nok, den egentlige Lovlighed ikke tilfidsæt-
 tes, men man giver jo dog virkelig, som
 det synes mig, en Anledning til at fast-
 sætte en Fremgangsmaade, som jeg ikke
 kan finde strengt overeensstemmende med
 Lovlighed i det Hele taget og heller ikke med
 den udtrykkelige Bestemmelse, som staaer i
 første Linie af Hærlovens §. 6. Jeg siger
 naturligviis ikke, at der er Tale om Tilfids-
 sættelse af Lovligheden, men det er dog en
 Maade, man gaaer frem paa, som ikke synes
 at stemme nøiagtigt med, hvad vi ere vante
 til. Ved enhver foreløbig Bestemmelse pleier
 man dog senere at indhente Rigsdagens Sam-
 tykke, ikke først udføre en vis Handling, og
 saa senere komme og sige: Ja, nu staaer den
 fast og kan ikke forandres uden ved Lov.

Der er et eneste Punkt, jeg vil tillade
 mig at bringe den høitærede Krigsminister i
 Minde. Det er altid forekommet mig, at

Garnisonssteder paa Fastlandet, det vil sige, i
 Sjælland, ikke burde ligge for nær ved Syd-
 grændsen. Jeg har nu seet, at der heller ikke
 er Garnisoner sydligere end i Horsens. (Di-
 nese: Fredericia!). Ja, man nævner Fre-
 dericia, det er netop det, jeg vil tale om.
 Dersom Fredericia er at betragte som en fuld-
 kommen aaben By, vil jeg meget bade den
 Bestemmelse at henlægge Garnison der, men der-
 som Fredericia ikke er dette, men er at betragte som
 et fast Punkt, der ikke saaledes kan tages ved
 et coup de main, kan jeg ikke finde det unig-
 tigt, at der henlægges Garnison der. Maafsee
 jeg ikke burde æffe den høitærede Krigsmini-
 sters Svar, men dersom det lader sig gjøre,
 dersom Krigsministeren ikke tager i Betænt-
 ning at svare, kunde jeg ønske at faae at vide,
 om Fredericia er at betragte som en aaben
 By eller som et fast Punkt, skiftet til at mod-
 tage et Angreb, eller om den kan betragtes
 som en egentlig Fæstning. Dette har efter
 min Betragtning en stor Indflydelse paa, om
 Fredericia bør have en Garnison eller ikke. I
 første Tilfælde skal jeg ikke nægte, at det ikke
 forekommer mig klogt eller rigtigt, at en By,
 der ligger saa nær som 3 Mill. fra Grænd-
 sen eller saa omtrent, saa at den øieblikkelig
 kan være i Sjendens Magt, hvis et pludseligt
 Angreb kommer, faaer Garnison, og at et
 saadant pludseligt Angreb kan finde Sted, er
 der vist Ingen af de Tilstedeværende, der vil
 nægte. Er Fredericia derimod en Fæstning,
 kan den modstaae et øieblikkeligt Angreb, ind-
 til Forstærkning fra Thy kan komme, eller
 den ogsaa ved egne Kræfter kan modstaae det,
 — det kommer jo an paa, hvor stor Besæt-
 ningens Kraft er, om den kan bide Sjenden
 Spidsen — saa er det en anden Sag. For
 en Sjende er det naturligviis ikke let at gaae
 forbi en Fæstning, som Fredericia er eller var
 eller maafsee skal være, og drage høiere op i
 Landet. Man kan derved faae en Flanketil-
 ling, som Sjenden ikke let vil lade ligge. Det
 er dette, jeg ønskede at vide, dersom den høit-
 ærede Krigsminister kan svare derpaa, men det er
 jo muligt, at han har gode og stærke Grunde
 til ikke at svare. Hvis han imidlertid ikke
 undslaaer sig derfor, vil jeg gjerne vide, i hvil-
 ken Stilling Fredericia i dette Øieblik befin-